

Mál nr. 20/2016**M
og
vátryggingafélagið V v/ slysatryggingar.****Ágreiningur um hvort tilkynnt hafi verið um bótakröfu innan lögmæltis tímafrests.****Gögn.**

Málskot, móttakið 25.1.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags. 9.2.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 15. júlí 2013 varð M fyrir meiðslum á hægra hné er hún steig illa ofan í holu við girðingarvinnu. Hún leitaði samdægurs til læknis á heilsugæslustöð. Er hún sögð hafa verið sárkvalin og með eymsli yfir hliðarliðböndum. Í sjúkraskrá vegna þeirrar komu segir að hugsanlega hafi verið um slæma tognun að ræða og ákveðið að frá „mynd“ næsta dag til að útiloka brot.

Röntgenrannsókn sem gerð var degi síðar sýndi slitbreytingar auk þess sem grunur var um brotinn beinnabba og hugsanlegt að smávægilegur beinflaski hefði losnað frá liðfleti lærleggs. Voru áverkarnir slíkir að ekki var talin nein ástæða til aðgerðar. Var M vísað til frekari rannsóknna hjá bæklunarlæknum á Sjúkrahúsinu á Akureyri, en í tilvísun til þeirra kom fram að M hafi átt í langvarandi verkjavandamálum í báðum hnjúm og hafði áður farið í aðgerð vegna liðhlaups hægra megin. Segulómsskóðun 14. ágúst 2013 sýndi slitbreytingar í hægra hné og skemmd á liðþófa vegna slitbreytinga.

Vegna versnandi verkja efir slysið í júlí 2013 gekkst M undir liðspeglun 6. febrúar 2014. Sáust þá í vinstra hné „umtalsverðar“ slitbreytingar og í hægra hné „allhastarlegar slitbreytingar, einkum miðlægt.“ Einnig hafi ójöfnur verið í liðþófa sem hafi verið jafnaðar til. M gekkst svo undir gerviliðaraðgerð 9. mars 2015 á hægra hné. Í fyrirbyggjandi vottorði bæklunarlæknis á Sjúkrahúsinu á Akureyri, dags. 18. ágúst 2015, segir að M hafi að öllum líkindum hlotið snúningsáverka á vinstra hné við slysið 15. júlí 2013. Mögulegt sé að beinnabbar sem verða vegna slitbreytinga hafi brotnað eða hún hafi fengið smávægilegt brot á lærliðfleti hægra hnés. Við speglun hafi þó ekki sést merki um brot á liðfletinum en töluverðar slitbreytingar. Þar sem sjúkdómur M í hægra hné sé slitsjúkdómur og geti hugsanlega verið vegna endurtekens liðhlaups en hún hafi farið í aðgerð þegar hún var ung. Það sé ólíklegt að áverkinn í júlí 2013 hafi flýtt þessum slitbreytingum svo einhverju nemi heldur hafi þessar breytingar verið til staðar og slitgigtareinkenni verið til staðar áður en hún meiddi sig, en meiðslin hafi engu að síður leitt til enn meiri erfíðleika og verkja.

M hefur í gildi slysatryggingu hjá V og með tjónstilkynningu 10. júlí 2015 krafðist hún bóta úr vátryggingunni. Með beiðni 10. nóvember 2015 var þess farið á leit af hálfu M að tiltekinn lögfræðingur og bæklunarlæknir myndu meta læknisfræðilega örorku M af völdum þeirra áverka sem hún hlaut í slysinu 15. júlí 2013. Með matsgerð þeirra, dags. 6. janúar 2016, var komist að þeirri niðurstöðu að læknisfræðileg örorka M af völdum slyssins sé 7%. Þá er þess getið í matsgerðinni að stöðugleikatímapunktur teljist vera 1. maí 2014. Í kjölfar þess að matsgerðin lá fyrir krafðist M bóta úr slysatryggingunni. V hafnaði á hinn bóginn bótaskyldu með vísan til þess að stöðugleikatímapunktur hafi verið ákveðinn 1. maí 2014 og því hafi frestur M til að tilkynna félaginu um slysið runnið út ári síðar eða 1. maí 2015, sbr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004, sbr. og Hrd. 22. október 2009 í máli nr. 7/2009. M vill ekki una þessari afstöðu V, einkum með vísan til þess að V hafi tilkynnt sér um synjunina of seint og vísar í því efni til 1. mgr. 31. gr. laga nr. 30/2004.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Eins og að framan er rakið gekkst M undir speglun á hægra hné í febrúar 2014 og greindust þá allhastarlegar slitbreytingar, einkum hliðlægt, en einnig ójöfnur í liðþófa sem voru jafnaðar til. M fór svo í gerviliðaraðgerð á hnénu í mars 2015. Þá sagði í vottorði bæklunarlæknis að ólíklegt sé að áverkinn í júlí 2013 hafi flýtt slitbreytingunum svo einhverju nemi. Samkvæmt þessu og öðru því sem fram kemur í umræddu læknisvottorði eða öðrum læknisfræðilegum gögnum málsins verður með engu móti unnt að sjá að ári áður en M tilkynnti V um slysið 10. júlí 2015 hafi legið fyrir merki þessi að M byggi við varanlegar afleiðingar af völdum slyssins 15. júlí 2013. Í fyrirbyggjandi matsgerð lögfræðings og bæklunarlæknis sér þess heldur engan stað að 1. maí 2014 hafi M áttað sig á að einkenni vegna slyssins væru varanleg. Verður ekki séð að mat á stöðugleikatímapunkti hafi í þessu tilviki þýðingu við mat á því hvenær hinn lögmælti árfrestur hóf að líða. Að öllu virtur verður ekki talið fresturinn hafi verið liðinn þegar V var tilkynnt um slysið. Bótaskyldu verður því ekki hafnað á þeim grundvelli að tilkynnt hafi verið um slysið að liðnum frestinum. Að fenginni þessari niðurstöðu er ekki talin ástæða til að fjalla sérstaklega um þá málsástæðu M að V hafi tilkynnt sér of seint um synjunina.

Þótt fyrirbyggjandi matsgerð hafi verið aflað einhliða og að því er virðist án samráðs við V hefur V ekki mótmælt henni hvað varðar niðurstöðu um varanlega læknisfræðilega örorku eða haldið því fram að bótaskilyrðum sé af öðrum ástæðum ekki fullnægt. Þótt ekki sé tekin afstaða til hinnar metnu örorku samkvæmt fyrirbyggjandi matsgerð verður engu að síður að telja samkvæmt gögnum málsins að M hafi orðið fyrir líkamstjóni í slysinu 15. júlí 2013 sem hún á rétt á að fá bætt úr slysatryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 15. mars 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.